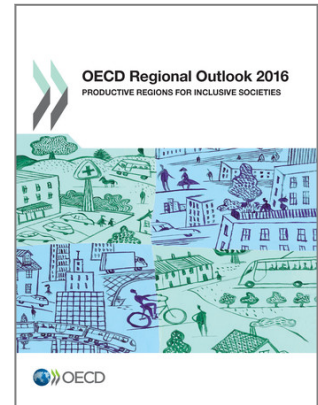

OECD *Multilingual Summaries*

OECD Regional Outlook 2016

Productive Regions for Inclusive Societies

Summary in Hungarian

Olvassa el a teljes könyvet az alábbi témában: 10.1787/9789264260245-en

OECD 2016. évi regionális kilátások

Produktív régiók az inkluzív társadalmakhoz

Összefoglalás magyarul

A régiók fontos szerepet játszanak a produktív gazdaságok és az inkluzív társadalmak létrehozásában. Az OECD regionális kilátásokkal foglalkozó kiadványának jelen harmadik kiadása rámutat arra, hogy bár az elmúlt két évtizedben csökkentek a különbségek az OECD-országok egy főre jutó GDP-i között, az országok a saját határaikon belül növekvő jövedelmkülönbségeket tapasztalnak a régiók, a városok és az emberek között. A vezető régiók és városok most már erősebb versenyben vannak globális társaikkal, mint az országon belüli más régiókkal és városokkal. Régiók közötti különbségek mindig is lesznek, de a társadalmi és gazdasági fejlődés tekintetében a lemaradó régióknak is lehetőségük nyílik a „felzárkózásra”. Az országok kettős haszonra tehetnek szert azzal, ha segítenek a felzárkózási gépezet táplálásában: egyrészt aggregált termelékenységnövekedést érhetnek el, másrészt inkluzívabbá válhatnak.

Bár az OECD lakosságának többsége városi területeken él, a városokhoz közeli vidéki régiók és a távoli vidéki régiók egyaránt több módon is hozzájárulhatnak, és hozzá is járulnak a nemzeti gyarapodáshoz. A Kilátások c. kiadvány jelen kiadása kiemelten foglalkozik ezekkel az alacsony népsűrűségű régiókkal, és rávilágít arra, miként kell az országoknak újragondolniuk a vidékfejlesztést ahhoz, hogy hatékonyabban kiaknázhassák az összes vidéki régió termelékenységnövekedési potenciálját.

A városoknak, a régióknak és a helyalapú nemzeti politikáknak szintén fontos szerepük van például a fenntartható fejlődési célokban, a párizsi klímaegyezményben (COP21) és a Habitat III konferencián megfogalmazott ambiciózus célkitűzések teljesítésében. A régiók és a városok nagyobb fokú részvételével lakóik is több szóhoz juthatnak a fenti és más globális programokban. A célkitűzések lokalizálása és mérése növeli a tudatosságot, helyi viszonyokra adaptált megoldásokat eredményez és biztosítja, hogy egy régió vagy város se maradjon le.

Fő megállapítások

- **Az elmúlt két évtizedben nőtt a régiók közötti átlagos termelékenységekülönbség, a vezető régiók megelőzik országuk más régióit.** Az átlagos egy dolgozóra eső GDP-különbség a legfelső 10%-ba (az élvonalba) és a legalsó 75%-ba tartozó OECD-országokbeli régiók között csaknem 60%-kal, 15 200 USD-ről 24 000 USD-ra nőtt. Ennek eredményeképpen az OECD-térség minden negyedik lakosa olyan régióban él, amely egyre jobban lemarad az adott ország magas termelékenységű régiói mögött.
- **A korlátozott mértékű felzárkózást részben az egyes országokon belüli vegyes minták segítik elő, ami azt mutatja, hogy a magas termelékenységű régiók képesek a felzárkózást a gazdaság egészére kiterjedően ösztönözni, noha nem mindig teszik ezt meg.** Az említett magas termelékenységű régiók mintegy háromnegyede városi régió, ám a városi területek csak egynegyedét adják a felzárkózó régióknak. A jelenlegi növekedési rátákkal számolva a felzárkózó és a magas termelékenységű régiók 2050 előtt nem érnek el azonos termelékenységi szintet.

Ahhoz, hogy a jelenleg lemaradást mutató régiók a fent említett időpontig lefaragják a különbségeket, 2,8%-ra kellene növelniük a termelékenységnövekedésüket, ami jelenlegi növekedési rátájuk négyszeresét jelenti.

- **A vidéki régiók közül a városokhoz közel fekvő régiók a távoli vidéki régiókhoz képest dinamikusabbak és rugalmasabbak a közelmúltbéli válság óta.** A városokhoz közel fekvő vidéki régiókban a vidéki lakosság több mint 80%-a él; az ottani jövedelem- és termelékenységnövekedés általában nagyobb hasonlóságot mutat a városi régiókéval. A válságot megelőzően (2000 és 2007 között) a vidéki régiók több mint kétharmadában a termelékenység és a foglalkoztatottság is nőtt. A válság (2008–2012) óta a távoli vidéki régióknak még nem sikerült visszaállniuk a korábbi foglalkoztatottsági és termelékenységi szintekre.
- **Az exportképes szektorok termelékenységnövelő tényezőként láthatóan fontos szerepet játszanak a felzárkózásban mind a városi, mind a vidéki régiókban, még eltérő növekedési dinamikájuk ellenére is.** A felzárkózó régiók gazdaságában nagyobb részesedést foglaltak el ezek az exportképes szektorok (különösen a szolgáltató, a gyártó-, az erőforrás-kitermelési és a közműszektor), és ez a részesedés idővel a gazdasági kibocsátás csaknem 50%-ára nőtt, míg a lemaradásban lévő régiókban ugyanez az arány csak egyharmad volt.
- **A jó kormányzási gyakorlatok szintén fontosak a termelékenység növelése szempontjából.** Egy egész Európára kiterjedő, a kormányzás színvonalát mérő felmérésben a magasabb termelékenységű régiók magasabb pontszámot értek el, a felzárkózó régiókban pedig javult a színvonal. Az állami beruházások kezelését célzó jó kormányzási programok csökkenthetik a helyi joghatóságok fragmentáltságával összefüggő termelékenységi és inklúziós hátrányokat, főként a metropolisztérségekben.
- **A régiók közötti különbségek szélesebbek, ha az életszínvonalat nem csak a jövedelem, hanem többdimenziós mérőszámok alapján mérjük.** A jövedelmet, az egészségi állapotot és a foglalkoztatottságot is magába foglaló mérőszám alkalmazásával megállapítható, hogy egyes régiók a jólét tekintetében több téren is lemaradásban lehetnek. A városokon belül – melyekben a magasan és az alacsonyan képzett munkavállalók („bankárok és kávépincérek”) egyaránt megtalálhatók – jellemzően nagyobbak a jövedelmi különbségek, mint nemzeti szinten. Fontos, hogy legyenek olyan egymást kiegészítő politikák, amelyek biztosítják, hogy a termelékenységnövekedésből a különféle társadalmi csoportok és helyek egyaránt részesüljenek, magukon a városokon belül is.

Kiemelt javaslatok

A fentiekben említett regionális termelékenységi és inklúziós kihívások megoldására nincs egyszerű politikai recept, de a közcselekvés több területen is segíthet a termelékenység vagy az inklúzió (vagy mindkettő) fellendítésében:

- **A strukturális – például a munkaerő- és a termékpiacokat – célzó reformokat más helyspecifikus politikákkal is ki kell egészíteni az előnyök teljes körű kiaknázásához.** A strukturális reformoknak a régiótól függően különböző kihatásai lehetnek. A foglalkoztatásvédelmi mutatószámokkal mérhető szigorúbb munkaerőpiaci korlátozások a kisebb munkaerőpiacal rendelkező vidéki régiókat jobban büntetik, mint a városokat. A jobb közlekedési lehetőségek növelik a helyi munkaerőpiac tényleges méretét, ami egy konkrét munkaerőpiaci reform kiegészítéséül szolgálhat a reform hatásának növelése érdekében.
- **A helyi fejlesztési politikáknak az összes régióban a termelékenységnövekedés ösztönzésére és a növekedésre kell koncentrálniuk, mégpedig stratégiai beruházások, és nem pusztán támogatások révén.** Az állami kiadásokban elfoglalt részesedésüket tekintve azonban az állami beruházások az elmúlt két évtized folyamán 9,5%-ról 7,7%-ra csökkentek. A fent említett beruházások 59%-át adó szubnemzeti önkormányzatok kapacitásnövelésének nagyobb prioritást kellene kapnia. Az innováció és a jó gyakorlatok régió belüli és kívüli szektorok és cégek közötti terjesztését segítő beruházások lehetőséget teremtenek a termelékenység növelésére. Bár a politikák sok országban a régiók közötti különbségek csökkentésére törekszenek, nem szabad engedni, hogy elfojtsák a magas termelékenységű régiók növekedését.
- **A városfejlesztési politikáknak azt is figyelembe kell venniük, hogy miként kapcsolódnak össze a városok egy „városhálózatban” az adott országban belül.** Sok ország számol be arról, hogy módosította, illetve módosítani tervezi nemzeti városfejlesztési politikáit. Bár ezek a politikák jellemzően a városok szociális és környezetvédelmi költségeinek csökkentésére fókuszálnak, figyelembe vehetik a városok gazdasági szerepét, helyi és interregionális kapcsolataikat a nemzeti

rendszerben, valamint az egész gazdaságnak hasznot hozó innováció létrehozását szolgáló kapacitásukat is.

- **A vidékfejlesztési politikákat a „Videkfejlesztési politika 3.0” verzióra kell frissíteni.** Már történt előrelépés abba az irányba, hogy a vidékfejlesztési politikák ne pusztán a gazdálkodóknak adott támogatásokra szorítkozzanak, hanem a vidéki régiók sokszínűségét, valamint a dinamikus térségekkel való összeköttetés fontosságát is számításba vegyék. A Vidékfejlesztési politika 3.0 a közösségek versenyelőnyeinek növelésére helyezi a hangsúlyt – ezt integrált beruházások és megfelelő helyi szolgáltatások révén, valamint a helyi részvétel és az alulról felfelé irányuló fejlesztés ösztönzésével kívánja elérni.
- **A helyalapú politikák vonatkozásában a megvalósításukat szolgáló kormányzati programok (a „hogyan”) kritikus fontossággal bírnak.** Sok ország hajt végre reformokat a szubnemzeti kormányzás terén annak érdekében, hogy a politika a megfelelő szintre kerüljön, vagy hogy nagyságrendi megtakarításokat érthessenek el a beruházások és a szolgáltatásnyújtás terén. Az országok folyamatosan kísérleteznek azzal, hogy jobb módszereket találjanak a regionális fejlesztési politika és az állami beruházások kezelésére a kormányzás összes szintjén, hogy összekapcsolják a közcselekvést a különböző politikai területeken, és így kiaknázhassák a komplementaritásokat és kezelhessék a kompromisszumokat.

© OECD

Ez az összefoglalás nem hivatalos OECD fordítás.

Ez az összefoglalás abban az esetben másolható, ha megemlítsre kerül az OECD szerzői joga és az eredeti kiadvány címe.

A többnyelvű összefoglalások az eredetileg angol ill. francia nyelvű OECD kiadványok kivonatos fordításai.

Az OECD on-line könyvesboltban díjmentesen állnak rendelkezésre: www.oecd.org/bookshop

További információ kérhető a Közügyi és Kommunikációs Igazgatóság Jogi és Fordítási Csoportjától: rights@oecd.org, fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Látogasson el honlapunkra: www.oecd.org/rights

Olvassa el a teljes angol nyelvű verziót az OECD online könyvtárában, az OECD iLibrary-n!

© OECD (2016), *OECD Regional Outlook 2016: Productive Regions for Inclusive Societies*, OECD Publishing.
doi: 10.1787/9789264260245-en